

מרח שוון התשע"א

בס"ד

"אשת חיל מי ימצא" – דרך בחירתה של רבקה לפרשת חיי שרה (ע"פ שעורו של הרב אלחנן סמט)

ממשפחתו. כי ראה שיאות מאד, שיבינו ממנו שלא הזהירו (- אברהם)... רק לחזור על משפחתו ובית אביו ראשונה".

1.1. בראשית כ"ד

התפילה המקורית: (יב) ה' א-להי אדני אברהם, הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם.

הציטוט: (מב) ה' א-להי אדני אברהם, אם ישך נא מצליח דרפי אשר אנכי הלך עליה.

1.1.3. בראשית כ"ד

(יד) והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני:

(יח) ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד פדה על פדה ותשקהו: (יט) ותאמר: גם לגמליך אשאב עד אם פלו לשתות.

(מו) שתה וגם גמליך אשקה. (נ-נא) מה' יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב... ותהי אשה לבן אדניך, כאשר דבר ה'!

(מו) ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר קלדה לו מלכה

ואשם הנזם על אפה והצמידים על פיה

1.1.4. המלבי"ם בפירושו לפסוק מז

"באמת נתן לה הנזם והצמידים קודם ששאל בת מי היא, כי לא חשב כלל לקחת אישה ממשפחת אברהם. אבל לפי מה שאמר להם שרצה דווקא ממשפחת אברהם, הוכרח לומר ששאל תחילה ואחר כך נתן".

1.1.5. בראשית כ"ד

(יב) ויאמר יהנה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם: (יג) הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: (יד) והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה

אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: (יז) ויך העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מפדך: (יט) ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם פלו לשתות:

(כא) והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח ה' דרפו אם לא.

1.1.6. הספורנו

"ההצליח ה' דרכו" – אם יהיה זה על צד הטוב והחסד הגמור. 'אם לא' – ושיהיה כל זה לתקוות איזה שכר".

1.1.7. רש"י

"אתה הכחת" – ראויה היא לו, שתהא גומלת חסדים, וכדאי היא ליכנס בביתו של אברהם.

1.1.8. ר"י אברבנאל

אמר זה, לפי שהיה אברהם כל ימיו מכניס אורחים ומאכילם ומשקה אותם, ולכן בהיות כלתו אשת בנו נדיבת רוח כמוהו, יהיה חסד גדול לאברהם...

1.1.9. ר"י אברבנאל

"כי מי שיהיה נדיב בדבר מועט שיש בידו (- מים), יורה על תכונת הנדיבות אשר בו, כמו שיורה לעשיר מתנה רבה שייתן".

1. בראשית פרק כ"ה

(יא) ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי:

2. בראשית כ"ה

(ד) כי אל ארצי ואל מולדתי תלך, ולקחת אשה לבני ליצחק. (ו) ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור:

(יא) מחוץ לעיר אל באר המים, לעת ערב, לעת צאת השאבת.

3. בראשית כ"ה

(לו) וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הפנעני אשר אנכי ישב בארצו: (לח) אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: (לט) ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: (מ) ויאמר אלי יהנה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרךך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: (מא) אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי:

4. רד"ק לפסוק לט

"האמת כי הוא סידר להם הדברים כולם כאשר היו, ולא נוכל לתת טעם לכל החסרים והמלאים, כי רבו... ובשנות הדברים האלו, יש בהם שינוי מילות, אבל הטעם אחד, כי כן מנהג הכתוב: בהישנות הדברים, שומר הטעמים, אבל לא המילות".

5. בראשית כ"ה

(ג) מה' יצא הדבר, לא נוכל דבר אליך רע או טוב.

6. בראשית כ"ה, ב

"קיום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך"

7. בראשית כ"ה, ט, ה

"הידעתם את לבן בן נחור?".

8. בראשית כ"ה

(ג) הנה אנכי נצב על עין המים, ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים (יד) והיה הנער אשר אמר אליה... אתה הכחת... (כב) ויקח האיש נזם זהב... וישני צמידים על פיה... (כג) ויאמר: בת מי את...

9. המלבי"ם

"שאלה זאת לא היה לדעת אם היא ממשפחת אברהם, שלא עלה על לבו כלל שיזדמן שתצא בת ממשפחה זאת... רק שאל לדעת שם אביה וגם אם יוכל להתאכסן שם".

10. בראשית כ"ה

(כו) ויאמר ברוך יהנה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהנה בית אחי אדני:

11. מלבי"ם

"ראה שנזדמן מה שלא ביקש כלל, שנערה זו תהיה ממשפחת אברהם... וזהו שאמר: 'אנכי בדרך' – שלא התכוונתי כלל אל בית אחי אדני, ובעודי בדרך, בלתי חושב כלל לבוא אל הבית הזה – נחני ה" לשם בהשגחתו".

12. בעל העקדה (שער כב)

"מה שזכר (- העבד) בדבריו 'אם לא אל בית אבי תלך'... מה שלא זכר זה אברהם בצוואתו כלל, זה הוצרך להוסיף, למה שנתחדש אליו זה ההזדמנות הנפלא מהיות העלמה היוצאת –

20. הכנסת האורחים של אברהם מול רבקה**אברהם (פרק י"ח)****רבקה**וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֱהָלָה אֶל וַתִּמְהַר וַתֵּרֶד פְּדָה...
שָׂרָהוַיֹּאמֶר: מַה־רִי...
וְתִמְהַר וַתַּעַר פְּדָה אֶל

הַשְּׂקֵת

וְאֵל הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם... וַתֵּרֶץ עוֹד אֶל הַבָּאָר

לְשָׂאב...
וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ.**21. ר"י אברבנאל**

"באמת זה מוכיח על רוב זריזותה וחריצותה".

22. בראשית כ"ד(טו) וַיְהִי הוּא טָרֶם כְּלָה לְדַבֵּר, וְהָיָה רַבְקָה יֹצֵאת...
23. ישעיהו ס"ה, כד

וְהָיָה טָרֶם יִקְרָאוּ, וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים, וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ.

24. בראשית כ"ד(ה) אוּלַי לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת...
(ח) וְאִם לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי וְנִקִּיתִי מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת...
25. בראשית כ"ד

(כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהָ לָּהּ מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהֲצִלִּיתִי ה' דָּרְכּוֹ אִם

לֹא.

(כג) הִישׁ בֵּית אַבִּיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלוּ?
(לכ) וַיִּתֵּן תְּבוֹן וּמִסְפּוֹא לְגַמְלִים, וַיְמִים לְרַחֵץ רַגְלָיו וַיְנַגְּלִי

הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתוֹ.

(נד) וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ.

26. נחמה ליבוביץ ע"ה, בעיונה "גם לגמליך אשאב"

לֹא בְרִיצָה אַחַת אֶל הַבָּאָר וְלֹא בְשֵׁתִים וְלֹא בְשֵׁלֹשׁ נַעֲשֵׂתָה

הַעֲבוּדָה, אֲלֵא בְהַלִּיכָה הַלּוֹךְ וְחֹזֵר... וְכֵן "עַד אִם כֻּלּוֹ לְשֵׁתוֹת".

וְכֵן זֶה נוֹכַח עֲמִידַת הָאִישׁ "מִשְׁתַּאֲהָ – מִחֲרִישׁ", וְהוּא

"וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתוֹ" אִינִם מִשְׁתַּתְּפִים בַּעֲבוּדָה הַהוֹלֶכֶת

וְנַעֲשִׂית לְעֵינֵיהֶם, בְּלֹא שְׂאֵלָה, בְּלִי תִמְחִיָּה, בְּסַבְלֻנוֹת, בְּרִיצָה,

בְּשִׂקִּידָה: "וְתִשָּׂאב לְכָל גַּמְלוֹי". וְאוֹלַם הַפִּיקִיחִים וְאֲנָשִׁי

הַמַּעֲשָׂה שְׂבוּזֻמְנָנוּ, הַחוֹשְׁבִים שְׁפִתֵיָת הִיא מִצַּד הַנַּעֲרָה

הַטּוֹרַחַת, יִגְעָה וְעִמְלָה – וְדָאִי שְׁעוֹת – לְזָרִים אֵלֶּה וְלַגְּמִלְיָהִם,

יְבִינּוּ אוּלַי אֶת רַבְקָה אֲמַנּוּ וְאֶת הַלְקַח אֲשֶׁר רִצְתָה הַתּוֹרָה

לְמַדְנּוּ בְּמַבְחָן זֶה, בְּזוֹכְרִם אֶת דְּבָרֵי עַקְבִּיא בֶן מֵהַלְלָאֵל...
(עֲדוּוֹת פִּי"ה מ"ו) "מוֹטָב לִי לְהִיקְרָא שׁוּטָה כָּל יָמַי, וְלֹא

לִיעֲשׂוֹת שְׁעָה אַחַת רַשַׁע לְפָנַי הַמְּקוֹס". וְכֵן לֹא עֲשֵׂתָה רַבְקָה

חֲשׁוֹבוֹת שֶׁל מַעֲשִׂוֹת וּפִיקִחוֹת בְּתִיתָה מִיָּם לְאָדָם וְלַחֵי,

וּשְׁוֹטִים אֵלֶּה הֵם הֵם מְקִיִּימֵי עוֹלָם מֵאִזּוֹ וּמִתְמִיד.

27. משנה בבא מציעא פ"ב מ"י

הַלֵּךְ וַיִּשָּׁב לוֹ (- בעל הַבְּהֵמָה) וְאָמַר: הוֹאִיל וְעֵלֶיךָ מִצּוּהָ אִם

רְצוֹנְךָ לְפָרוֹק – פָּרוֹק, פָּטוֹר, שְׁנֵאמַר: "עֲמוּ". אִם הִיָּה זָקֵן אוֹ

חֹלָה, חִיִּב.

בראשית כ"ד

(א) וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהִי בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל: (ב)

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלַב בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ שִׁים נָא

יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי: (ג) וְאֲשַׁבְּעֶנְךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ

אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבְנֵי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב

בְּקִרְבּוֹ: (ד) כִּי אֶל אֶרֶץ וְאֶל מוֹלַדְתִּי תֵלֶךְ וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לְבְנֵי

לְיִצְחָק: (ה) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֶעֱבַד אוּלַי לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת

אַחֲרַי אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת הַשָּׂב אֲשִׁיב אֶת בְּנֵךְ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר

יֹצֵאת מִשָּׁם: (ו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הַשְּׂמֵר לָךְ פֶּן תִּשָּׁיב אֶת בְּנֵי

שְׁמָה: (ז) וַיְהִי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָתִי מִבֵּית אַבִּי וּמֵאָרֶץ

מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דָּבַר לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֶתְּןָ אֶת

הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מְלָאָכּוֹ לְפָנֶיךָ וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לְבְנֵי מִשָּׁם:

(ח) וְאִם לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי וְנִקִּיתִי מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת

רַק אֶת בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שְׁמָה: (ט) וַיִּשָּׂם הֶעֱבַד אֶת יָדוֹ תַּחַת יָרֶךְ

אַבְרָהָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה: (י) וַיִּקַּח הֶעֱבַד עֲשָׂרָה

גַּמְלִים מִגַּמְלֵי אֲדָנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל טוֹב אֲדָנָיו בְּיָדוֹ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל

אַרְם נְהָרִים אֶל עִיר נְחוּר: (יא) וַיִּבְרַךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל

בָּאָר הַמַּיִם לַעֲרָב לַעֲרָב צֵאת הַשְּׂאֵבֶת: (יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם הַקָּרָה נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדָנִי

אַבְרָהָם: (יג) הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל עֵין הַמַּיִם וּבְנוֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר

יֹצֵאת לְשָׂאב מַיִם: (יד) וְהָיָה הַנַּעֲרָ אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיָה הִטִּי נָא כַּדָּךְ

וְאֲשַׁתָּה וְאִמְרָה שְׁתֵּה וְגַם גְּמִלִיךָ אֲשַׁקָּה אֶתְּךָ הַכֹּחֶת לְעַבְדְּךָ

לְיִצְחָק וְכֵן אֲדַע כִּי עֲשִׂיתִי חֶסֶד עִם אֲדָנִי: (טו) וַיְהִי הוּא טָרֶם

כְּלָה לְדַבֵּר וְהָיָה רַבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבִתּוֹאֵל בֶּן מְלָכָה

אֲשֶׁת נְחוּר אַחֵי אַבְרָהָם וְכַדָּה עַל שְׂכָמָה: (טז) וְהַנַּעֲרָ טַבַּת

מִרְאָה מֵאֵד בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָה וַתֵּרֶד הָעֵינָה וַתִּמְלֵא כַּדָּה

וַתַּעַל: (יז) וַיֵּרֶץ הֶעֱבַד לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֵנִי נָא מֵעַט מַיִם

מִכַּדָּךְ: (יח) וַתֹּאמֶר שְׁתֵּה אֲדָנִי וַתִּמְהַר וַתֵּרֶד פְּדָה עַל יָדָה

וַתִּשְׁקָהּ: (יט) וַתִּכַּל לְהִשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁבַּב עַד אִם

כָּלּוֹ לְשֵׁתֶת: (כ) וַתִּמְהַר וַתַּעַר פְּדָה אֶל הַשְּׂקֵת וַתֵּרֶץ עוֹד אֶל

הַבָּאָר לְשָׂאב וַתִּשָּׂאב לְכָל גַּמְלוֹי: (כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהָ לָּהּ

מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהֲצִלִּיתִי יְהוָה דָּרְכּוֹ אִם לֹא: (כב) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלּוֹ

הַגַּמְלִים לְשֵׁתוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נָזֵם זֶהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וַיִּשְׁנֵי צְמִידִים

עַל יָדָיָה עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם: (כג) וַיֹּאמֶר בֵּת מִי אַתָּה הַגִּידִי נָא לִי

הִישׁ בֵּית אַבִּיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלוּ: (כד) וַתֹּאמֶר אֵלָיו בֵּת בְּתוֹאֵל

אֲנִי בֶן מְלָכָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנְחוּר: (כה) וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם תְּבוֹן גַּם

מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם מְקוֹם לָלוּ: (כו) וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוּ

לַיהוָה: (כז) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא עָזַב

חֶסְדּוֹ וְאֲמַתּוֹ מֵעַם אֲדָנִי אֲנִי בְּדָרְךָ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אַחֵי אֲדָנִי:

(כח) וַתֵּרֶץ הַנַּעֲרָ וַתִּגַּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (כט) וּלְרַבְקָה

אִחַ וַשְּׂמוּ לָבֶן וַיֵּרֶץ לָבֶן אֶל הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל הָעֵין: (ל) וַיְהִי

כִּרְאֵת אֶת הַנָּזֵם וְאֶת הַצְּמִידִים עַל יָדָי אַחֲתוֹ וַיִּכְשַׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵי

רַבְקָה אַחֲתוֹ לֵאמֹר כֹּה דָבַר אֵלָי הָאִישׁ וַיָּבֵא אֶל הָאִישׁ וְהָיָה

עֵמֶד עַל הַגַּמְלִים עַל הָעֵין: (לא) וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לָמָּה

תַּעֲמֶד בְּחוּץ וְאֲנִי פְּנִיתִי הַבַּיִת וּמְקוֹם לְגַמְלִים: (לב) וַיָּבֵא

הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיִּפְתַּח הַגַּמְלִים וַיִּתֵּן תְּבוֹן וּמִסְפּוֹא לְגַמְלִים וַיְמִים

לְרַחֵץ רַגְלָיו וַיְנַגְּלִי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתוֹ: (לג) וַיִּישָׂם \{וַיִּישָׂם\}

לְפָנָיו לְאָכַל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אִם דְּבַרְתִּי דְּבָרִי וַיֹּאמֶר דְּבַר:

(לד) וַיֹּאמֶר עַבְדְּ אַבְרָהָם אֲנִי: (לה) וַיְהִי בְּרַךְ אֶת אֲדָנִי מֵאֵד

וַיִּגְדַּל וַיִּתֵּן לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִים וַיִּשְׁפָּחֹת וּגְמִלִים

וְחִמְרִים: (לו) וַתֵּלֶךְ שָׂרָה אֲשֶׁת אֲדָנִי בֶן לְאֲדָנִי אַחֲרַי זָקְנָתָהּ

וַיִּתֵּן לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ: (לז) וַיִּשְׁבַּעַנִּי אֲדָנִי לֵאמֹר לֹא תִקַּח אִשָּׁה

לְבְנֵי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ: (לח) אִם לֹא אֶל

בֵּית אַבִּי תֵלֶךְ וְאֶל מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לְבְנֵי: (לט) וַאֲמַר אֶל

אֲדָנִי אֵלָי לֹא תֵלֶךְ הָאִשָּׁה אַחֲרַי: (מ) וַיֹּאמֶר אֵלָי יְהוָה אֲשֶׁר

הַתְּהַלְכָתִי לְפָנָיו יִשְׁלַח מְלָאָכּוֹ אֶתְךָ וְהַצִּלִּיתִי דָרְכְךָ וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה

לְבְנֵי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אַבִּי: (מא) אִזּוֹ תִנָּקֶה מֵאֲלֹתַי כִּי תְּבוֹא אֶל

מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם לֹא יִתֵּנוּ לָךְ וְהִיִּיתִי נְקִי מֵאֲלֹתַי: (מב) וַאֲבֵא הַיּוֹם

אֶל הָעֵין וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אִם יִשָּׁךְ נָא מִצִּלִּיתִי

דְּרָכִי אֲשֶׁר אֲנִי הֹלֵךְ עָלֶיךָ: (מג) הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל עֵין הַמַּיִם

וְהָיָה הָעֵלְמָה הַיֹּצֵאת לְשָׂאב וְאִמְרָתִי אֵלָיָה הַשְּׂקִינִי נָא מֵעַט

מַיִם מִכַּדָּךְ: (מד) וְאִמְרָה אֵלָי גַּם אֶתְּךָ שְׁתֵּה וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁבַּב

הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הִכִּיחַ יְהוָה לָבֶן אֲדָנִי: (מה) אֲנִי טָרֶם אֲכַלָּה

לְדַבֵּר אֶל לְבִי וְהָיָה רַבְקָה יֹצֵאת וְכַדָּה עַל שְׂכָמָה וַתֵּרֶד הָעֵינָה

וַתִּשָּׂאב וַאֲמַר אֵלָיָה הַשְּׂקִינִי נָא: (מו) וַתִּמְהַר וַתֵּרֶד פְּדָה מֵעֵלְיָהּ

וַתֹּאמֶר שְׁתֵּה וְגַם גְּמִלִיךָ אֲשַׁקָּה וְאֲשַׁתְּ וְגַם הַגַּמְלִים

הַשְּׂקֵתָה: (מז) וְאֲשַׁאֵל אֶתְּךָ וְאִמְרָה בֵּת מִי אַתָּה וַתֹּאמֶר בֵּת בְּתוֹאֵל

בֶּן נְחוּר אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ מְלָכָה וְאִשָּׁם הַנָּזֵם עַל אִפָּה וְהַצְּמִידִים עַל

יָדָיָה: (מח) וַאֲקַד וְאֲשַׁתְּחֹנֶה לַיהוָה וְאֲבָרַךְ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי

אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדָרְךָ אֲמַתְךָ לְקַחַת אֶת בֵּת אַחֵי אֲדָנִי לְבָנוּ:

(מט) וְעַתָּה אִם יִשְׁכַּם עֲשִׂים חֶסֶד וְאֲמַתְךָ אֶת אֲדָנִי הַגִּידוּ לִי וְאִם

לֹא הַגִּידוּ לִי וְאִפְּנָה עַל יָמַי אוֹ עַל שְׂמָאֵל: (נ) וַיַּעַן לָבֶן וּבְתוֹאֵל

וַיֹּאמְרוּ מִיָּהוָה יִצָּא הַדָּבָר לֹא נוֹכַל דְּבַר אֲלֵיךָ רַע אוֹ טוֹב: (נא)

הִנֵּה רַבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלָךְ וַתְּהִי אִשָּׁה לָבֶן אֲדָנִיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר

יְהוָה: (נב) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדְּ אַבְרָהָם אֶת דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ

אֶרְצָה לַיהוָה: (נג) וַיּוֹצֵא הֶעֱבַד כֶּסֶף וְכָל זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן

לְרַבְקָה וּמִגְדָּנָתָה נֶתַן לְאֲחִיקָה וְלֵאמָה: (נד) וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא

וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְלִינוּ וַיִּקְוּמוּ בְּבֹקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי לְאֲדָנִי: